

جام عقاب، هوشنگ چمن آرا و روزهای خوش فوتبال اردبیل

زمستان که غزل خداحافظی را می خواند و بهار آمدن خود را با مدد گرفتن از نشانه های متعدد به همگان اعلام می کند دوستداران فوتبال اردبیل ، دوستدارانی که عمری را پشت سر گذاشته و موها را سفید کرده اند برای مسابقاتی تحت عنوان جام عقاب دلتنگ می شوند.

چه عظمتی داشت جام عقاب و چه نقش تعیین کننده در فوتبال و حفظ آمادگی بازیکنان و تیم ها در دهه های 50 و 60. چه جامی بود ، منظم، مرتب و سرشار از شور و عشق، فوتبال در زمین خاکی با شن های ریز و سنگریزه هایی که شاید امروزی ها جرئت راه رفتن در روی این گونه زمین ها را نداشته باشند چه حال و هوایی به ورزش و فضای فوتبال می بخشید.

علاقه مندان، روزها و شب ها را سپری می کردند و ایام را به امید آمدن بهار و آغاز رقابت های جام عقاب می گذراندند. از یک ماه مانده به تحویل سال پیش بینی ها، اظهار نظرها، یارگیری ها و رایزنی ها آغاز می شد. حرف فوتبالی اردبیلی ها در آن ایام و در آستانه سال نو به جز جام عقاب و تیم های حاضر در آن حرف دیگری نبود.

چه عشق و چه معرفتی، چه مردان و چه مردانگی و جوانمردی و چه انسان های پاک و بی آلایش و متواضع که با عشق فوتبال نفس می کشیدند و برای آن زندگی می کردند.

چه کسی می تواند جای خالی هوشنگ چمن آرا را در فوتبال اردبیل پر بکند. کدام مدعی ژنرالی و خان بودن در فوتبال منطقه می تواند به اندازه انگشت کوچک آن مرحوم به فوتبال خدمت کرده باشد. او مدیر ورزشی مادرزادی بود که می توانست به خوبی و در حد ایده آل یک دوره رقابت سنگین و نفس گیر را برگزار و با موفقیت به پایان برساند.

چهره هایی چون مرحوم هوشنگ چمن آرا در فوتبال اردبیل تکرار نشدنی هستند. مردان بی ادعایی که زحمت کشیدند ، از آبرو و حیثیت خود هزینه کردند و منتی هم بر سر فوتبال اردبیل نگذاشتند و توقع آنچنانی هم نداشتند. اما امروز کسانی را می بینیم که با چند بازی برای فوتبال اردبیل چنان مدعی می شوند و منت بر سر ورزش و فوتبال می گذارند آن سرش ناپیدا و این جاست که فرق بین خدمتگزار واقعی و مدعیان به ظاهر عاشق فوتبال و استان معین و عیار انسان ها مشخص

می شود.

جام عقاب میدان مناسبی برای سنجش میزان آمادگی بازیکنان در شروع سال جدید و در آستانه آغاز رقابت های باشگاهی بود. مدیریت آن روزهای مرحوم چمن آرا و به پایان بردن مسابقاتی سنگین در زمین خاکی بدون حصار و مانع، باید الگویی برای کسانی باشند که فقط در روی کاغذ مدعی بوده و حرف را خوب می زنند و کاری به عمل کردن ندارند.

امیدواریم یاد و خاطره خدمتگزارانی چون هوشنگ چمن آرا همیشه در فوتبال اردبیل زنده نگاه داشته شود. بگذریم از این که عده ای محدود و انحصار طلب که فقط همه چیز را برای خود و اطرافیانشان می خواهند ممکن است از گرامیداشت خادمان راستین افسرده و دلگیر باشند و به طرق مختلف این صفت ناپسند و زشت خود را نشان بدهند ولی کار تجلیل و گرامی داشت آنها به هر بهانه ای باید در دستور کار قرار بگیرد.

جام عقاب و مدیریت آن در تاریخ فوتبال اردبیل استثنا است. این که نزدیک به یک هزار تماشاگر در زمین خاکی بدون حصار و تا کنار خط طولی و عرضی بایستند و تیم ها را تشویق بکنند ولی یک قطره خون از دماغ یک نفر سرازیر نشود و بداخلاقی مشاهده نگردد، برای امروزی ها غیر قابل باور می شود ولی مرحوم هوشنگ چمن آرا مدیری بود که به این کار اقدام می کرد و مسابقاتی در خور نام فوتبال آن روزهای اردبیل برگزار می نمود.

به هر حال در سال جدید و در ایام تعطیلات نوروزی اگر گذرتان به محل میدان عقاب افتاد و از آن مسیر عبور کردید به روح همه کسانی که در آن جام، فوتبال بازی کرده و زحمت کشیده و الان در جمع ما نیستند صلواتی نثار کرده و فاتحه ای قرائت نمائید.